

అక్కడ నుండి బయటపడ్డాడు ఆదిత్య.
అతన్ని అనుసరించాడు సహదేవుడు.

ట్రేక్ ఫాస్ట్ కూడా చేయకుండా, డ్రైవర్ని
వద్దని, ఒంటరిగా బయటికెళ్తున్న ఆదిత్యని
వింతగా చూస్తూందిపోయింది సుమ.

ఆదిత్యతో పాటే బయటకు వచ్చిన సహ
దేవుడు కారు ఎక్కాడు.

అతను తన పక్కన నడుస్తున్నా, కారు
ఎక్కినా ఎవరూ అతన్ని గుర్తించకపో
వటం మరొకసారి గమనించాడు ఆదిత్య.

కారు ముందుకు కదిలింది. “ఇప్పుడు
చెప్పండి. మీరు ఎవరికీ ఎందుకు కనపడ
టంలేదు?” అడిగాడు ఆదిత్య.

“వారికి నా అవసరం కానీ, నాకు వారి
అవసరం కానీ లేదు. అందుకే నేను
వారికి కనపడటంలేదు”

“నాకూ మీ అవసరం కానీ, మీ దేవుడి
అవసరం కానీ లేదు. ఆ సంగతి నేనె
ప్పుడూ దాచుకోలేదు. చెప్తూనే ఉన్నాను.
మరి నాకెందుకు కనపడుతున్నారు?”

“ఇప్పుడు నేను వచ్చింది నీకు నా అవ
సరం ఉండి కాదు. దేవుడికి నీ అవసరం
ఏర్పడింది. నీ మాటలు విన్న ఆయనకి,
నిజంగా నువ్వు ఈ ప్రపంచాన్ని తనకంటే
బాగా నడవగలవేమో చూడాలనిపించింది”

“అప్పుడు ఆయనే రావచ్చు కదా!”

“ఆయనకు ఎలాంటి భేషజాలూ లేవు.
నిన్ను నీవు నిరూపించుకుంటే ఆయనే
వస్తాడు”

“ఓహో! అయితే దేవుడు నిజంగా ఉన్నా
డన్నమాట! అలా అయితే నిన్న నేను
వేసిన ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్పండి.
ఎందుకీ ఆకలి? అనారోగ్యం? అసమాన
తలు?” సాలోచనగా అన్నాడు ఆదిత్య.

“నీ సందేహాలన్నీ తీర్చడానికి నేను
దేవుణ్ణి కాదు. ఆయన పంపగా వచ్చిన
సహాయకుడిని మాత్రమే!”

“మిమ్మల్ని మీరు అలా చెప్పుకుంటున్నా,
మీరు నాలాంటి సామాన్యులయితే అయి
ఉండరు. అలా అయితే దేవుడు తన తర
పున పంపటానికి మిమ్మల్ని ఎన్నుకోడుగా!
మీకు తెలిసిన సమాధానమే చెప్పండి”

“సరే, ప్రయత్నిస్తాను. అడుగు”

“ఈ లోకంలో ఆకలి, అసమానతలు
ఎందుకుండా? దేవుడు వాటిని ఎందుకు
పరిష్కరించడు?”

“దేవుడు అందరినీ సమంగానే సృష్టించి
చాడు. ప్రతి జీవికీ ఆహారం సంపాదించు
కునే శక్తి ఇచ్చాడు. సోమరులకు తప్ప ఆక
లితో ఉండవలసిన అవసరం ఎవరికీ
లేదు. అలాగే అసమానతలన్నీ మీరు
సృష్టించుకున్నవే!”

“కాదనటం లేదు. మేము పొరపాట్లు
చేస్తున్నాం. సరి చేయవలసిన బాధ్యత
ఆయనకు లేదా?”

“ప్రతి మనిషి జీవితంలోకి చొచ్చుకు
వచ్చి దాని గతి మార్చటం ఆయనవల్ల
కూడా కాదు. అందుకే ఆ పని చేస్తానన్న
నిన్ను చూసి ముచ్చటపడ్డాడు”

“మొత్తానికి ఆయన్ని భలే సమర్థిస్తు
న్నారు. మీరు సరయిన అసిస్టెంట్! పేరు
కూడా మీ పనికి సరిపోయేట్లు భలే పెట్టు
కున్నారు!”

“వ్యర్థ ప్రసంగాలు ఆపి, పనిలోకి దిగితే
బాగుంటుంది”

“అయితే నేను అడిగినట్లు ఒకరోజు
నాకు అధికారం ఇస్తానన్నారా మీ
దేవుడు?”

“అది చాలా ప్రమాదకరం. తెలిసీ తెలి
యక నువ్వు పొరపాటు చేస్తే విలయానికి
కారణం అవవచ్చు అందుకే ముందుగా
ఏదో ఒకవ్యక్తి జీవితం మీద నీ ప్రయోగం
చేయమన్నారు. ఒకే ఒకసారి ఈ శక్తిని
ఉపయోగించి నువ్వు కోరుకున్న వ్యక్తికి
నువ్వు కోరుకునే మార్పు ప్రసాదించమ
న్నారు. అది అతని జీవితాన్ని ఎలా

మారుస్తుందో మనిద్దరం గమనిద్దాం. అతని జీవితం నిజంగా మెరుగుపడిందని భావిస్తే, మిగిలినవారి విషయంలో కూడా నీ పద్ధతినే దేవుడు పాటిస్తాడు”

“మొత్తానికి ఒకేఒక్క ఛాన్సు ఇస్తానంటారు. అంతేనా?”

“అవును”

“తమ పదవులు వదులుకోవటానికి రాజకీయ నాయకులకు ఎందుకంత బాధో ఇంతకుముందు అర్థమయ్యేది కాదు. ఆఖరికి దేవుడు కూడా ఒక్కరోజు తన పదవి వదులుకోవటానికి ఇష్టపడటం లేదంటే.. నిజంగా పదవిలో ఏదో మత్తు ఉంది”

“దేవుణ్ణి వెటకారం చెయ్యకు. నిన్ను నీవు నిరూపించుకున్న మరుక్షణం నిన్నే దేవుణ్ణి చెయ్యటానికి కూడా ఆయన సంకోచించడు” కాస్త కోపంగా చెప్పాడు సహదేవుడు.

ఆదిత్య ఏదో వాదించబోయాడు. కానీ అప్పటికే కారు బిజీగా ఉండే సెంటర్లోకి ప్రవేశించింది. ట్రాఫిక్ లైటు ఎర్రగా మారటంతో వారు ప్రయాణిస్తున్న కారు నాలుగు గురోడ్ల కూడలిలో ఆగింది. కారు నాలుగు వైపులా నల్లటి అడ్డాలు బిగించి ఉండటంతో ఎవరూ ఆదిత్యని గుర్తుపట్టలేదు.

ఆదిత్య తన టార్గెట్ గా ఎవరిని ఎంచుకోవాలా అని ఆలోచిస్తున్నాడు. ఆ మేలేదో తన వారికో, తనకి తెలిసిన వారికో చేస్తే.. అందరూ తనని స్వార్థపరుడనుకునే అవకాశం ఉంది. అందుకే ఆ వ్యక్తి పూర్తి అపరిచితుడయితే బాగుంటుందన్న నిర్ణయానికి అతను వచ్చాడు.

అతని ఆలోచనలను భగ్గుం చేస్తూ సహదేవుడు కల్పించుకున్నాడు. “అనవసరపు ఆలోచనలు మాని చేయవలసిన పని చూడు” రెట్టించాడు సహదేవుడు.

“అదే ఆలోచిస్తున్నాను.. మీరిచ్చిన మంత్రాన్ని ఎవరిమీద ప్రయోగించాలా అని” మంత్రం వేస్తున్నట్లు చెయ్యి

ఊపుతూ అన్నాడు ఆదిత్య.

ఇంతలో సిగ్నల్ క్లియర్ కావటంతో కారు మరలా బయలుదేరింది.

“కారుని పక్కకు తీసి ఆపు. దానిని నడిపే హడావుడిలో ఆలోచనలేమీ వస్తయ్!” సలహా చెప్పాడు సహదేవుడు.

“ఆ పనే చెయ్యాలి” అంటున్న ఆదిత్యకి నిన్న తనభార్యని తీసుకురావటానికి వెళ్లిన గుడి కనిపించింది. దాని ఆవరణ విశాలంగా కారు ఆవటానికి అనువుగా ఉంటుందనిపించి కారు అటు నడిపి, గుడి బయట ఆపాడు.

గుడికి ఎదురుగా రోడ్డుకి మరొక వైపున

పెద్ద పార్కు ఉంది. అక్కడ మార్నింగ్ వాకర్స్ హడావుడి ఇంకా తగ్గలేదు. రోడ్డుకి రెండు వైపులా పెద్ద పెద్ద హార్డింగుల మీద అందమయిన ప్రకటనలు కళ్ళని ఆకర్షిస్తున్నాయి. గుడిలో నుండి మంత్రాలు వినిపిస్తున్నాయి.

“నేను ఎవరికైనా మేలు చేయవచ్చు కదా!”

“భేషగా!”

ఆదిత్య దృష్టి దేవాలయం మెట్ల దగ్గర కూర్చుని అడుక్కుంటున్న బిచ్చగాడిమీద పడింది. నేల మీద గోనె పట్టా పరచుకుని

దాని మీద కూర్చున్నాడు అతను. తన వృత్తికి చిహ్నాలు అన్నట్లు కాసిని నాణేలు పట్టా మీద పరిచాడు. గుడిలోకి వెళ్ళే భక్తులు వేస్తున్న డబ్బుల్ని ఎప్పటికప్పుడు పట్టా పొరల మధ్యకి తోస్తున్నాడు. అతడి గడ్డం పెరిగి ఉంది. జుట్టు తైల సంస్కారం లేక ఎర్రగా మారింది. అతని దుస్తులు మాసిపోయి చీలికలు పీలికలయ్యి ఉన్నాయి.

రక్కన ఆదిత్యకి అతన్ని నిన్న తన కారులో నుండి చాలాసేపు పరిశీలించిన విషయం గుర్తుకు వచ్చింది. అప్పుడు ఇతనికి సహాయం చేయాలన్న ఆలోచన రావటం కూడా గుర్తుకు వచ్చింది.

వెంటనే నిర్ణయం తీసుకున్నాడు ఆదిత్య. తన వేలు ఆ బిచ్చగాడి వైపు చూపించి “అతనికి సహాయం చేద్దాం” అన్నాడు.

“ఏమి చేస్తావ్?”

“నిన్న నేను దేవుణ్ణి వ్యతిరేకించటానికి మూడు కారణాలు చెప్పాను. ఆకలి, అనారోగ్యం, అసమానతలు. అతనికి అవి మూడూ లేకుండా చేస్తాను”

“అదే ఎలా చేస్తావని అడుగుతున్నా”

“ముందు డబ్బు ఇస్తాను. దాని ద్వారా అతని ఆకలి సమస్య తీరుతుంది”

“తర్వాత?”

“తర్వాత కాసంత ఆరోగ్యం, మరికొంత తెలివితేటలు ఇస్తాను. దానితో అతని జీవితం ఎలా మారుతుందో మీరే చూద్దరు”

సహదేవుడు ఏమీ మాట్లాడలేదు. “నీ ఇష్టం” అని మాత్రం అన్నాడు.

“సరే! ఇక తేలవలసిన మరో విషయం డబ్బు ఎంత ఇవ్వాలి?” అని తనలో తను అనుకుంటున్నట్లు పైకే అన్నాడు ఆదిత్య.

“ఇంత డబ్బు కంటే ఎక్కువ ఇవ్వకూడ

దని మీకేమైనా హద్దు ఉందా?” అని సహదేవుడిని అడిగాడు తనే మళ్ళీ.

“అదేమీ లేదు”

ఆదిత్య సీరియస్ గా ఆలోచించసాగాడు- ఆ బిచ్చగాడికి ఎంత డబ్బు ఇస్తే సరిపోతుందా.. అని.

“ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావ్?” అడిగాడు సహదేవుడు.

“కౌన్ బనేగా కరోడ్ పతి ప్రోగ్రామ్ లో అమితాబ్ లాగా నన్ను లోపల లోపల ఆలోచించుకోనివ్వరా.. ఏంటి? ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావని వెంటబడతారే?”

“సరే! అయితే నీ ఇష్టం వచ్చినంతసేపు ఆలోచించుకో!” నిష్ఠూరంగా అన్నాడు సహదేవుడు.

“మీరు మళ్ళీ ‘ఫీల్’ అవకండి. వాడికి ఎంత ఇస్తే సరిపోతుందా? అని ఆలోచిస్తున్నాను” అని ఒక నిమిషం ఆగి, తుది నిర్ణయానికి వచ్చినట్లు తల ఊపి, “వాడికి ఒక లక్ష ఇద్దామండీ” అన్నాడు ఆదిత్య.

“అంతేనా? సరిపోతుందా?”

“అబ్బో! అదే ఎక్కువ. అతి సర్వత్రా వర్షయేత్.. అన్నారూ!”

“బాగా ఆలోచించుకో! తరువాత మార్పు కోవటం కుదరదు”

“నెలల తరబడి తిండికి మొహం వాచి ఉన్నవాడికి ఒక్కసారిగా పంచభక్ష్య పరమాన్నాలు పెడితే పొట్ట పగిలి ఛస్తాడు. లక్ష చాలు”

“సరే! ఆ లక్ష ఎక్కడి నుండి సంపాదిద్దామో.. చెప్పు” అన్నాడు సహదేవుడు.

“సంపాదించటమేమిటి?”

“దేవుడయినా డబ్బు ఎక్కడినుండి తెస్తాడు? నువ్వు చెప్పిన వాడికి ఇవ్వాలంటే మరెక్కడి నుండయినా తియ్యాలిందే”

“అదేంటి దేవుడు కూడా డబ్బు పుట్టించలేదా?”

“అలా వుట్టించే వీలే ఉంటే కుబేరుడి దగ్గర అప్పుచేసి ఏడుకొండల మీద ఎందుకు ఇరుక్కుపోతాడు?”

“దేవుడు ఇంత ‘వీక్’ అనుకోలేదే!”

“మీ శాస్త్రవేత్త ఐన్‌స్టీన్ చెప్పాలా- పదార్థాన్ని సృష్టించలేము, నాశనం చెయ్యలేము.. అని. మరి పదార్థాల్నే సృష్టించలేనప్పుడు డబ్బెలా సృష్టించగలం?”

“మరేం చెయ్యాలి?”

“మార్గం మీరే ఏర్పరుచుకున్నారుగా! బెగ్, బారో, స్టీల్! అని”

ఈలోపు ఆదిత్య చుట్టూ పరికించి చూశాడు. రోడ్డుపక్కన ఉన్న హోర్డింగుల్లో అత్యంత ఆకర్షణీయంగా కనిపిస్తోంది స్పైలైన్ ఎయిర్లైన్స్ వారి ప్రకటన. ఆదిత్యకి కూడా ఆ ఎయిర్లైన్స్కి చెందిన విమానాలలో ప్రయాణం చేయడమంటే భలే ఇష్టం. అందమయిన ఎయిర్హోస్టెస్లు ఆకర్షణీయమైన యూనిఫాం ధరించి నమ్రతగా స్వాగతం పలుకుతుంటే స్వర్గానికి బెత్తెడు కింద ఉన్నట్లుంటుంది. దాని ఖైర్తూన్ మల్టోత్రాని అపర కుబేరుడని అందరూ చెప్పుకుంటూ ఉంటారు. ఈరోజు స్విట్జర్లాండ్లో స్కీయింగ్ చేస్తూ కనిపిస్తే, మరుసటి రోజు వెనిస్లో బోటు షికారు చేస్తూ కనిపిస్తాడు. అతని గురించి విన్న ప్రతినారీ “పుడితే వచ్చే జన్మలో అలా వుట్టాలి” అనుకుంటూ ఉంటాడు ఆదిత్య. అలాంటి మల్టోత్రాని లక్ష రూపాయలన్నది హోటల్లో వెయిటర్కి ఇచ్చే టిప్పులాంటి దని ఆదిత్య అభిప్రాయం.

అందుకే ఆదిత్య ఆ హోర్డింగ్‌వైపు చెయ్యి చూపించాడు. “అక్కడ తగ్గించి, ఇక్కడ పెంచాలి” అన్నాడు బిచ్చగాడిని చూపిస్తూ.

“బాగా ఆలోచించుకున్నావా ఆదిత్యా?”

ఆఖరి అవకాశం ఇస్తున్నట్లు అడిగాడు సహదేవుడు.

“కన్నూజ్ చెయ్యకండి. ఒక అట్టడుగు

వర్గపు మనిషికి సాయం చేస్తున్నాం. అత్యంత ధనవంతుడి నుండి కొంత తీసుకుంటున్నాం. ఇందులో అంత ఆలోచించవలసింది ఏముంది? ఇలా ప్రతి పనికి మీనమేమాలి లెక్కపెట్టబట్టే మీ దేవుడికి ఇలాంటి చిన్న చిన్న సాయాలు చేసే తీరిక కూడా లేకుండా పోతోంది”

మరి మాట్లాడకుండా కళ్ళు మూసుకుని ఏవో నాలుగు మంత్రాలు చదివాడు సహదేవుడు. తరువాత తనవైపు ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్న ఆదిత్యను ఉద్దేశించి “అయిపోయింది” అన్నాడు.

“వెరిగిందే! ఈ పని మాత్రం త్వరగానే చేశారు. ఇక మిగిలింది అతనికి కాస్త ఆరోగ్యం, తెలివితేటలు ఇవ్వడమే. అప్పుడే ఆ డబ్బు అతనికి ఉపయోగపడుతుంది”

“అవి కూడా ఎక్కడ నుండి తగ్గించాలో నువ్వే నిర్ణయించు”

“అదొకటి ఉంది కదూ!” అని మళ్ళీ చుట్టూ పరికించి చూశాడు. రోడ్డు మధ్య ఫైటవర్ కట్టడానికి గోతులు తవ్వతున్నారు. బారికేడ్లు పెట్టి ట్రాఫిక్‌ని పక్కకి పంపుతున్నారు. బారికేడ్ల మీద ఆ పనులు చేస్తున్న ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ పేరు ప్రముఖంగా రాసి ఉంది.

పి.ఎస్.కన్స్ట్రక్షన్స్ అనేది దేశంలో పెద్ద ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ. ఎన్నో ప్రతిష్టాత్మక ప్రాజెక్టులు చేపట్టి విజయవంతంగా పూర్తి చేసింది. ఈ మధ్య ఆ కంపెనీ పేరు అన్ని పేపర్లలోనూ ఎక్కువగా కనిపిస్తోంది. కారణం దాని ఫౌండర్ [పెసి డెంట్ అనారోగ్యంతో ఉన్నారన్న వార్తలు.

ఆ కంపెనీ [పెసిడెంట్ పేరు ప్రకాష్ సింగ్. వయోవృద్ధుడు. ప్రస్తుతం అనారోగ్యంతో ఆసుపత్రిలో ఉన్నాడు. ఆ కంపెనీ పేరు చూడగానే ఆ వివరాలన్నీ ఫ్లాష్ లాగా ఆదిత్య బుర్రలో తిరిగాయి.